

	Positive konsekvenser/mindre-udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Det skønnes, at det beløb, der vil komme til udbetaling pr. biavler som erstatning for tilintetgjorte bier i forbindelse med offentlig bekæmpelse af skadegørere hos bier, ikke vil overstige de grænser, der er fastsat i henhold til Kommissionens forordning nr. 1860/2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på <i>de minimis</i>-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren (EUT 2004, L325, s. 4). Lovforslaget skal derfor ikke notificeres i henhold til statsstøttere reglerne.</p> <p>Viser det sig mod forventning at udbetaling pr. biavler overstiger grænserne, vil erstatningsordningen blive notificeret i henhold til statsstøttere reglerne.</p> <p>Herudover videreføres bestemmelser, der gennemfører Det Europæiske Fællesskabs direktiv 92/65/EØF (EFT 1992, L 268, s. 54) og 92/118/EØF (EFT 1993, L 62, s. 49) om bekæmpelse af skadegørere</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 2

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter lovens anvendelsesområde.

Loven omfatter således alle bier, som holdes, uanset formålet hermed. Formålet kan f.eks. være herunder produktion af honning, propolis, gelé royale, voks eller andre produkter, bidronninger eller andet formeringsmateriale. Loven omfatter også hold af bier, der indgår i forsknings- eller forsøgsarbejde, samt bier der holdes af hensyn til naturbevaring.

Alle biarter, som holdes, dvs. arter af honningbi (Apis) og humlebi (Bombus), er omfattet. I praksis er det helt overvejende den vestlige honningbi (Apis mellifera), der holdes i Danmark.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte særlige regler for hold af bier, der indgår i forsøgs- eller forskningsprojekter. I forskningsøjemed vil det f.eks. kunne være nødvendigt bevidst at udsætte bier for angreb af skadegørere og at vedligeholde angrebne bier i et tidsrum uden normal behandling. I så fald vil anmeldepligten for skadegørere fastsat i regler efter forslaget til § 5, stk. 1, nr. 5, evt. blive erstattet af krav om en anden form for rapportering til myndighederne. Bestemmelser om erstatning m.v. jf. forslaget § 6, vil ikke kunne finde anvendelse i disse situationer, der vil være omfattet af dansk rets almindelige erstatningsregler.

Til stk. 1

Med forslaget til stk. 1, bliver det obligatorisk for fødevarerministeren at nedsætte et udvalg til at rådgive i spørgsmål omfattet af loven. Herudover vil udvalget kunne rådgive ministeren i forbindelse med andre spørgsmål af betydning for biavlens og udviklingen heraf.

Det er hensigten at nedsætte et udvalg, der har et bredere virkefelt end Statens Bisygdomsnævn, der er nedsat i henhold til § 1 i den gældende lov.

Udvalget vil som hidtil være rådgivende over for fødevarerministeren og Fødevarerministeriets institutioner i spørgsmål vedrørende bekæmpelse af bisygdomme m.v., men herudover er det tanken, at udvalget skal kunne beskæftige sig mere bredt med biavl. Det kan for eksempel være i forbindelse med spørgsmål om bestøvningsaspekter, rekruttering til erhvervet, uddannelsesspørgsmål, udmøntningen af honningprogrammet, biavlens lønsomhed generelt osv.

Til stk. 2

Det præciseres i forslaget til stk. 2, at ministeren fastsætter udvalgets sammensætning, og at arbejdsopgaverne vil blive fastlagt i en forretningsorden. Sammensætning og opgaver vil derved kunne tilpasses administrativt i takt med udviklingen.

Udover repræsentanter for landsdækkende biavlorganisationer, er det hensigten at også repræsentanter fra landbrugsorganisationer, frøavlereforeninger og andre, der har en produktionsmæssig interesse i, at der holdes bier, kan blive repræsenteret i udvalget. Endvi-